

ПРОТОКОЛ

№ 114

гр. Пловдив, 07.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Галина Гр. Арнаудова
Емилия Ат. Брусева

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
и прокурора Добринка Люб. Калчева

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно
частно наказателно дело № 20245000600109 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Обвиняемият Г. С. Т. се явява лично и с адв. Р. и адв. П., с пълномощни
по делото.

Обвиняемият А. К. Г. се явява лично и с адв. В. и адв. М. Б., с
пълномощни по делото.

За Апелативна прокуратура - П. се явява прокурор Калчева.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Р.: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Обв. Т.: Да се даде ход на делото.

Обв. Г.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че са налице основанията за даване ход
на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото с прочитане на частните жалби на защитниците на обв. Т. и обв. Г. срещу определението на ПОС, постановено по ЧНД № 539/2024 г. по описа на същия съд, с което по отношение на двамата обвиняеми е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Съдебният акт се атакува като неправилен и незаконосъобразен, иска се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за неотклонение по отношение на двамата обвиняеми.

Разясниха се на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи към състава на съда. Представям и моля да приемете заверени копия от разпореждане на Окръжен съд П. и протокол за претърсване и изземване с препис на същия, както и протокол за разпит на свидетел.

Адв. Р.: Поддържам жалбата. Нямам искания за отводи.

Представям и моля да приемете актуално копие от кадастрална карта от кадастралния регистър, регистрирана на имот 240 - собственост на търговското дружество, на което е управител и едноличен собственик на капитала подзащитният ми Г. Т.. Доколкото няма индивидуализация на имотите и местонахождението на същите, в тази връзка по същество ще коментираме писменото доказателство.

Запознати сме с представените доказателства от Апелативна прокуратура, не възразяваме да се приемат. Присъствали сме на процесуално-следственото действие.

Адв. П.: Също нямам искания за отводи и нови доказателствени искания.

Не възразявам да се приеме като относимо представеното от Апелативна прокуратура П. писмено доказателство.

Обв. Т.: Нямам отводи към състава на съда. Нямам доказателствени искания. Поддържам жалбата на защитниците си.

Да се приемат представените от защитника ми писмени доказателства. Да се приеме и представеното от прокуратурата.

Адв. В.: Поддържам жалбата. Нямам искания за отводи.

Моля да приемете представените от представителя на държавното обвинение доказателства, както и от представеното на защитата на обв. Г. Т..

От своя страна, представяме и моля да приемете актуална справка от кадастрална карта на къщата на подзащитния ми А. К. Г. и собствениците на която е тази сграда, в уверение на това, че къщата не е само негова, а на още 6-7 лица.

Адв. Б.: Нямам искания за отводи и нови доказателства.

Моля да приемете представеното от прокуратурата доказателства, както и представените справки - копия от кадастрални карти за двата имота.

Поддържам подадената жалба.

Обв. Г.: Нямам отводи към състава на съда. Нямам доказателствени искания.

Поддържам жалбата на защитниците си. Поддържам казаното от защитниците си.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приемат представените доказателства.

Адв. Р.: Да се приемат представените доказателства.

А д в . П.: Също не възразявам да се приемат представените доказателства.

Съдът, след съвещание, намира, че представените от страните: разпореждане на ПОС по ЧНД № 549/2024 г.; искане на ОП П. по преписка №**** от 01.03.2024 г.; протокол за претърсване и изземване от 01.03.2024 г. - в препис и оригинал; протокол за разпит на свидетеля В.К. Т. от 29.02.2024 г.; както и два броя копия от кадастрална карта са относими към предмета на делото и следва да бъдат приети, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРОЧИТА разпореждане на ПОС по ЧНД № 549/2024 г.; искане на ОП П. по преписка №**** от 01.03.2024 г.; протокол за претърсване и изземване от 01.03.2024 г. - в препис и оригинал; протокол за разпит на свидетеля В.К. Т. от 29.02.2024 г.; както и два броя копия от кадастрална карта.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания. Счита делото за изяснено.

Адв. Р.: Също нямам искания и считам делото за изяснено.

Адв. П.: Също нямам искания и считам делото за изяснено.

Адв. В.: Също нямам искания и считам делото за изяснено.

Адв. Б.: Също нямам искания и считам делото за изяснено.

Обв. Т.: Нямам искания.

Обв. Г.: Нямам искания.

Съдът, след съвещание, с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход по същество, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбите на двамата обвиняеми и техните защитници като ги прецените за неоснователни изцяло. Определението на Пловдивския окръжен съд намирам за правилно, законосъобразно и обосновано и като такова ви моля да го потвърдите.

Правилно първоинстанционният съд е съобразил, че в конкретния случай и по конкретно разглежданото ДП по отношение и по отношение и на двамата обвиняеми са налице кумулативно дадените предпоставки на чл. 63, ал. 1 от НПК за вземане по отношение на същите именно на най- тежката мярка за неотклонение задържане под стража.

На първо място на двамата са повдигнати обвинения за престъпления, за които се предвижда наказание лишаване от свобода, с което първата предпоставка е изпълнена и по-нататъшният коментар е излишен.

Спорният момент е налице ли е обосновано предположение, че двамата обвиняеми - всеки един от тях, е съпричастен към вменената му с повдигнатите обвинения престъпна дейност. Прокуратурата продължава да смята, че отговорът на този въпрос е положителен. Налице е изискуемото от закона обосновано предположение, и то със задоволителна степен на интензитет, с оглед характера на настоящето производство, където присъди не се издават и в този смисъл категорични и безспорни доказателства за извършените престъпления на този етап няма как да са налице и законът не

изисква такива. Основното в случая е, че от събраните, макар и на този ранен етап от разследване, доказателства - показанията на разпитаните свидетели, протоколите за претърсване и изземване, протоколите за оглед, приобщените веществени доказателства, експертните справки на наркотичните вещества, множеството изискани справки и документи от различни институции, се установява, че Т. и Г. са двете лица, за които към настоящия момент и на настоящия етап от разследването би могло да се твърди, че имат участие в организацията на престъпната дейност по отглеждане на растения, от които съответно са добивани наркотични вещества и същите са разпространявани. За А. Г. се установява, че той е лице, имащо достъп до сградата, която е била обхваната от пожара, предвид това, че обитава къща, която се намира непосредствено до същата и през която всъщност се осъществява достъпа до тази сграда, вкл. и контрола върху нея, като последното се отнася и до втората сграда, до която е установено по какъв начин би могло да се достигне до същата и това е начин, който изключва достъпа до същата на неограничен кръг и на множество лица, а при така събраните доказателства изключва достъпа на други лица, освен на лицата, на които са повдигнати обвинения. По отношение на Г. следва да се посочи, че обоснованото предположение може да се твърди и от обективната оценка на неговите действия при възникналия пожар, а всъщност с действията си същият е обективирал знания за това какво има в сградата и нежелание това да стане достояние на други лица, вкл. на органите на полицията в лицето на тези, осъществяващи пожарната безопасност, които би следвало да бъдат призовани да изгасят възникналия пожар. В този смисъл са показанията и на свидетеля С.Д., който е контактувал с обвиняемия Г. и на когото е било заявено при видимия пожар, че не се случва нищо кой знае какво – гори гума и обвиняемият ще се справи сам, а независимо от последното е бил подаден сигнал на тел.112 и това всъщност станало причина да бъде разкрита тази сложно организирана дейност в двете сгради, за която има вече доказателства по делото.

По отношение на обвиняемия Т. следва да се посочи на първо място, че същият е управител и собственик на дружеството А.-**, което е стопанисвало обектите, в които са открити наркотичните вещества и инкриминираните вещи, което го свързва с владението върху същите. Освен него няма данни за други лица, които да осъществяват дейност, както чрез дружеството, така и в тези обекти, като следва да се отбележи, че в двата обекта са намерени и

документи, които свързват обвиняемия Т. и управляваното от него дружество със същите. Намерени са фактури на името на дружеството. Намерени са във втората сграда документални следи от получавани пратки на името на същия, което е индиция, че същият е осъществявал владение върху тези две сгради и е бил наясно, че е участвал в извършваната в тях престъпна дейност, която е инкриминирана по делото.

Имайки предвид казаното, както и останалите коментирани от съда доказателства, най-вече показанията на свидетеля Р., следва да се заключи, че обоснованото предположение по отношение и на двамата е налице. Съдът е подложил на изключително задълбочен коментар показанията на свидетеля Р.. Съвсем накратко ще кажа, че внимателният им прочит и съпоставянето им с останалите доказателства по делото категорично сочи на тяхната неправдоподобност и очевидното желание да бъде поета от това единствено лице цялата отговорност за тази сложно създадена организация, както вече казах, по извършването на тази престъпна дейност. Този свидетел видите ли, едва ли не от едно огромно разстояние ежедневно полага грижи за тези растения, сам електрифицирал и водоснабдил тези сгради. Ще видите от протоколите за оглед и от протоколите за претърсване и изземване, че се касае за организация, което очевидно не е по силите на едно лице. Дали този свидетел има участие в тази дейност е въпрос, който предстои да бъде изясняван по-нататък, с оглед събираните доказателства от страна на прокуратурата по активно воденото разследване, което, както вече посочих, е в начален етап.

За да бъде правилен обаче актът на съда, с който са задържани двамата обвиняеми, обаче следва да е налице и реална опасност същите да се укрият или да извършат престъпление. Ние твърдим, че такава опасност е налице, както посочих реална, а не хипотетична. В този смисъл няма как да се избегне извода и да не се отчете наистина индивидуалната специфика на конкретното престъпление и на конкретната престъпна дейност, която считам, че се отличава с много висока степен на обществена опасност. Макар към днешна дата да не е налице, с оглед краткия период, експертиза и конкретна оценка на намерените наркотични вещества, то дори само от протоколите за оглед се установява, че се касае за голяма количество - стотици на брой растения от рода на конопа. Прави впечатление наистина сложната организация и

високата конспиративност, при която тази престъпна дейност е извършвана и то има доказателства, че е извършвана евентуално от 2021 г.

Последната висока степен на обществена опасност на деянието неизбежно налага извод и за такава висока степен на обществена опасност на извършителите на същото. Наред с това, с оглед и показанията на свидетеля Р., с оглед обстоятелствата, за които са събрани доказателства до момента, считам, че не е произволно и твърдението, че двамата обвиняеми има опасност да извършат престъпление срещу правосъдието, като повлияят на показания на свидетели по делото.

В този смисъл моля да споделите и доводите от определението на първоинстанционния съд и да се съгласите, че правилно по отношение на обвиняемите са наложени най-тежките мерки за неотклонение.

Адв. Р.: Уважаеми апелативни съдии! Въззивният съд е сезиран с жалби против определението на ПОС, с което искането на прокуратурата по реда на чл. 64 НПК беше немерено за основателно. Съдебният акт считам категорично за неправилен, незаконосъобразен и необоснован, поради следните резонни съображения:

Съдът счете, че се установяват предпоставките на чл. 63 ал. 1 НПК за вземане на най-тежката мярка за процесуална принуда спрямо двамата обвиняеми, като е отчетено че и двамата обвиняеми са привлечени в това процесуално качество във връзка с престъпления, за които законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода. Считаме обаче, че неправилно, точно предвид събраната към момента доказателствена съвкупност, първоинстанционният съд отговори неправилно положително на въпроса дали е налице обосновано предположение, че двамата обвиняеми са извършили деянията, във връзка с които са привлечени към наказателна отговорност. Категорично не може да се съгласим, че изцяло непротиворечива доказателствената верига, макар и както е отбелязал първоинстанционният съд - и косвена по своя характер, която свързва двамата обвиняеми с разглежданото деяние - съдът е изследвал въпроса за самоличността на субектите, осъществявали владението върху установените в две отделни постройките растения от рода на конопа, като е намерил, че за отговора на този въпрос най-съществено е кои лица са имали достъп до същите помещения. ПОС намери, че именно съгласно събраните

доказателства по делото има данни, че тези лица са именно двамата обвиняеми, което съждение защитата намираме за невярно и обслужващо единствено обвинителната теза, стъпвайки на правилата на формалната логика, но не и на доказателствената съвкупност. Така съдът приема, че за А. Г. се установява, че е лице, имащо достъп до сградата, обхваната от пожара, предвид това че обитава къща, която се намира непосредствено до процесната сграда и през която се осъществява този достъп и контрол върху него, като последното се отнасяло и до втората сграда. Това категорично не отговаря на истината. Отново обект на интерпретация от съда са обективно установените действия на Г. при възникване на пожара (за мен също като защитник, макар и на Т., остава неясен въпроса как ги свързаха, само защото бил съседен имот?), а именно показанията на свидетеля С.Д. на л. 179 ДП. Цитирам: „Видях мъж да рови в П. пред къщата на бай А.“. (Бай А. е дядото на А. Г., който почина преди няколко месеца). „А той отговори, че се е запалила някаква гума и сам ще се оправи“. Тези показания са интерпретирани така, че било очевидно, че се е запалила сграда, в начален етап на пожара. „че житейски неправдоподобно било да гасиш сграда с автомобилен пожарогасител и че очевидното му нежелание за намеса на компетентните органи. Всичко това водело до извод, за това че Г. бил наясно с това какво е било налично в горящата сграда. По аргумент на противното основание обаче, след като свидетелят Д. не съобщава за изрична забрана на Г. да се обади на телефон 112, то значи не може да се твърди да е било налице твърдяното нежелание на Г. обектът да попадне в полезрението на компетентните органи. Следователно, такова знание и контрол, осъществяван от Г., върху достъпа до процесните две сгради, ни се приписва абсолютно произволно и не намира опора в доказателствения материал по делото.

Идентичен считаме подходът на съда и държавното обвинение по отношение на Т.. Той бива свързан с поведението върху инкриминираните вещи, предвид това, че в обектите, в които са открити наркотичните вещества, са стопанисвани от дружеството А.-**, чийто едноличен собственик и управител е Г. С. Т.. При липса на данни за други лица, осъществяващи дейност, както чрез дружеството, така и в обектите, освен заявеното от свидетеля Е. Р., което съдът неправилно не кредитира. Установява се, че и двете сгради са били захранвани с електричество от трафопост, собственост на цитираното дружество А.-**, но тук следва да

отбележим, че всички сгради, над 20 на брой, които ще видите заснети в кадастралната карта на гр. П., са захранвани с ток от този трафопост, но това обстоятелство не се взема предвид. Това не са изолирани две сгради, а всички сгради, отдаваните под наем, ползваните от различни трети лица, са захранвани по същия начин. За да се приеме, че достъп до втората сграда е имал подзащитният ми Г. С. Т., съдът приема, че съгласно протокол за оглед се установява фактура от юридическо лице с посочен получател, съвпадащ с три имена с обвиняемия и прави извод, че иначе попадането там на издадена на негово име фактура изглежда твърде невероятно съвпадение. Тук следва да отбележим, че за втората сграда, необхваната от пожара, но в която са били установени инкриминираните растения, нямаме в частност повдигнато обвинение. Няма никакви твърдения, освен общи такива, че същата е ползвана за идентична престъпна дейност. И отново ставаме обект на интерпретации от всякакъв характер от съда. Кой би имал интерес да се сдобива с фактури или получава пратки на името на името на физическото лице Т., възможно ли е друго лице, което го използва или поне знае името му, да получава такива документи? Няма никакви пречки за това и соченият документ не доказва заявеното твърдение за достъп.

Обратната логика да предположим – на кого ще му трябва разходен документ за доказване извършването на престъпление? Отговорът е - на никого. И ако един човек купува законно придобити, незабранени от закона вещи и дори получава разходен документ за това, който нито унищожава, нито укрива, за да предостави вещите, евентуално, на трето лице, очевидно е, че той не е знаел тези вещи за какво точно ще бъдат използвани и няма как да бъде свързан с престъпна схема, при това при условията на съучастие.

При така сочената за налична конспиративност това твърдение е неправдоподобно и не почива дори на формалната житейска логика. Ако му е било известно на Г. С. Т., че в част от отдадените под наем сгради, собственост на юридическото лице, чийто управител е, се извършват непозволени от закона дейности, е нелогично той спокойно, без никакви данни за опит да прикрие, да оставя разходни документи на закупуване на законно придобито и разрешени от закона стоки, каквито между впрочем са. Не е вярно, ще отбележа, че на л. 133 ДП се намират такива сочени документи, в които, моля да забележите, фигурират само две имена – Г. Т. и

които са открити като налични, оставени произволно в някакви помещения. Ако има такава висока степен на конспиративност, това е недопустимо, невъзможно, житейски нелогично да се случи.

На следващо място, показанията на свидетеля Е. Р., неправилно се игнорират от съда, като се приема, че същите са житейски неправдоподобни и твърде спорни. Те обаче хвърлят светлина върху престъпната дейност на лицето, като я обрисуват с най-подробни детайли. Съдът подхожда със съмнение към възможността свид. Р. сам да е извършвал цялата дейност по отглеждане на растенията, в помещение, взето под наем, използвайки познанството си с лицето А. К. Г. – дядо на обв. А. Г., починал преди няколко месеца. Защо съдът счита, че показанията на свидетеля са изградени върху стремежа да се докаже липса на свързаност между обвиняемите и дейността в двата обекта. Очевидно е за нас, че такава свързаност липсва и че свидетелят казва истината. И не са събрани до момента доказателства, които да оборват изнесените от него факти. Да, свидетелят е от С.б., но пребивава в П.. Изобщо, намираме да е налице една тенденциозност и нежелание за обективен прочит на събраните до момента доказателства. Моля настоящият съдебен състав да прецени и да отдели спорните от безспорните обстоятелства в настоящия случай. Факт е, че по делото се говори за две лица с пълно съвпадение на имената. Именно обв. А. К. Г. и починалия преди няколко месеца негов дядо със същото име, за който говорят всички свидетели по делото.

На място, търговското дружество А.-**, видно от търговския регистър, който е публичен, е било дълги години собственост на бащата на обв. Г. а именно К. А.ов Г., с когото, както подзащитният ми уточни в обясненията си, продължават да са съдружници и да си делят наемите от предоставените за ползване - собственост на дружеството на трети лица.

На трето място, 3 място, А.-** ЕООД е собственик на трафопоста, от който се захранват с електрическа енергия всички сгради в т. нар. Рибарник.

На следващо място, къщата, която обитава обв. Г., е съсобственост на общо 7 физически лица. Не е вярно да се твърди, че той от своята къща имал пряк достъп и контролирал достъпа на трети лица. Невярно твърдение! Дядо му А. К. Г., който почина преди няколко месеца, е живял в същата къща и е имал отношение към намиране на наематели на постройките. Това са

административни сгради. Не случайно всички свидетели познават него и говорят за него, споменавайки бай А., не говорят за А. К. Г., който е обвиняем в настоящия процес.

На следващо място, не е вярно, че има директен достъп от къщата на Г.и до изгоряла при пожара стопанска постройка, или такъв, контролиран от обв. Г. до първия и втория обект на разследването. Къщата се намира на разстояние между 50 – 60 метра от горялата постройка и на повече от 500 от втората постройка. Тъй като аз живея там, имам имот, който е на практика се оказва между двата обекта, аз се оказах по-близо до едната постройка. Разследването по никакъв начин не си е направило труда да индивидуализира тези постройки, доколкото има титули за собственост, кадастрални данни за техните идентификатори. Говори се за обект 1, който горял, и обект, който не бил горял.

На следващо място, никой от обвиняемите не се е опитал да се укрие или се отклони от разследването. Напротив, до момента и двамата съдействат на разследващите за изясняване на обективната истина.

На следващо място, втората сграда се намира на половин километър от къщата на Г.и и не е вярно, че обвиняемите контролират достъпа до нея, в частност Г.. Ще отбележа, че действително пряк достъп от къщата - собственост на 7 лица, обитавана от А. Г., до обекта на пожара няма; ако имаше, нямало е да има нужда А. Г. да излиза на улицата, където на 50 метра по-надолу се намира стопанска постройка, която е горяла. Свид. Е. Р. също не твърди да е имало пряк достъп. Неговият достъп се осъществява от входа, широк централен вход на бившето рибовъдно предприятие „Ц.“ АД и на практика входът е отзад, а не откъм улицата. Ако имаше пряк достъп до горелия обект, Г. нямаше да има възможност да бъде възприет от свид. Д., който да възприеме неговите действия на улицата, а именно ул. „В.Л.“ в гр. П., така че да размени каквито и да било реплики и да имат разговор помежду си, свързан с възникналия пожар.

За подзащитния ми Г. Т. не може при липса на каквито и да било други доказателства, като отпечатъци, свидетелски показания, СРС, да се прави извод, че Обв. Г. С. Т. е имал достъп до втората сграда, за която няма обвинение, като се твърди, че е намерен частен документ, който не носи подписа на Т., който документ няма достоверна дата и може лесно да бъде

съставен от друго лице. Не може за всички органи в държавата, като органите на НАП, да се признават само частни документи с нотариална заверка, а за наказателните органи да е достатъчна фактура или товарителница от куриер, с която може да се снабди почти всеки пълнолетен гражданин, където действително са посочени две имена – Г. Т..

Почеркова експертиза, на следващо място, ще установи, че тетрадките и бележките в обекта са писани от свид. Е. Р., намерени в помещението. Това обстоятелство се вижда и с просто око, включително без да сме експерти, бихме могли да констатираме тази идентичност, доколкото от последния свидетел е снет и сравнителен материал. Отново се доказва, че Г. С. Т. няма общо с извършвало трето лице престъпна дейност. Съдът говори за владение през цялото време, но трябва да уточним, че става въпрос за държане на постройките от наемател. Няма доказателства по делото, с оглед казаното от представителя на държавното обвинение, че е извършвана престъпна дейност от 2021 г. Никъде в събраната доказателствена съвкупност няма такива данни.,

На следващо място, считаме, че правилно съдът намери, че няма опасност обвиняемите, и в частност подзащитният ми Т., да се укрият.

Обаче алтернативната предпоставка, която НПК изисква не може да бъде споделена, че е налице реална опасност обвиняемите Г. и Т. да извършат престъпление. Конкретното престъпление се отличава действително с висока степен на обществена опасност и съдът в определението си механично приема, че се налага извод за такава обществена опасност и на извършителите – обвиняеми в настоящия процес. Няма как да се направи извод, че показанията на свид. Р. са повлияни от обвиняемите по делото, за да е обосновано предположение на съда, че те биха могли да повлияят на показанията на свидетели по делото. Според мен, такъв извод не може да бъде направен и не се подкрепя по никакъв начин от събраните доказателства.

Съдът не е съобразил представените доказателства и за онкологичното заболяване, от което страда съпругата на обв. Т., които представихме пред първостепенния съд на името на А.С.С. – Т.а, с което тя се бори действително вече 8 – 9 години и има отново рецидив.

Подзащитният ми Г. С. Т. също не е в добро здраве. Страда от хипертонична болест, заради което има предписани лекарства. На този етап

от разследването не бихме могли да се снабдим с медицински доказателства, но неговото здравословно състояние действително не е добре.

Данните за семейно положение също сме удостоверили пред съда, като още едно основание, поради което ще моля настоящия съдебен състав за полка мярка, ако намерите, че такава трябва да бъде определена, като уважите жалбата ни и отмените оспорения съдебен акт.

Адв. П.: Уважаеми апелативни съдии, колежката беше изключително изчерпателна, аз ще бъда кратка. И пред вас твърдим, че не е налице една от кумулативно изискуемите предпоставки спрямо Т. да бъде взета най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража. Както каза адвокат Р. навсякъде в обжалваното от нас определение първостепенния съд приема, че видите ли обв. Т. имал достъп в помещенията, където се е извършвало престъпление и е кипяла престъпна дейност, то той е съпричастен към обвинението, към деянието, към иззетите вещи, към намерената марихуана. Няма как да се съгласим с тези изводи, тъй като не е налице абсолютно никакво доказателство, което да сочи, че нашият подзащитен да е бил в което и да е от двете помещения. Адвокат Р. се спря на някакви намерени и иззети транспортни документи, които няма как ей така просто, понеже са намерени на място да се свържат с името Г. Т.. Вероятно стотици български мъже са с това име и няма как да се свържи точно с нашия подзащитен и точно с осъществяваната в двете лаборатории престъпна дейност.

Необосновано и съвсем немотивирано критично първостепенният съд и държавното обвинение се отнасят към показанията на свидетеля Е. Р.. Всъщност аз днес малко се обърках. От една страна се твърди ,че точно от показанията на този свидетел имат роля при извеждането на положителен извод в съпричастност към Т. към тази престъпна дейност, от друга страна те се отричат като изключително противоречиви, недостоверни и фактите в тях са невъзможни да са се случили във времето назад. Според мен един такъв подход е избирателен и необоснован. Нещо повече, при кратката ми възможност да погледна материалите по делото попаднах и на показанията на друг свидетел разпитан по ДП, това е свидетелят Караколев, чиито показания се ползват за наличие на извод за обосновано предположение от една страна, но от друга те не са изчетени внимателно. Именно това е свидетел, който е ползвал съседен обект пак на същите имоти, пак на същото поле, който казва,

че познава свидетеля Р., че той от години живее там, непрекъснато е в района, че го среща и описва автомобила. Описва лек автомобил М., с който той ходил в този имот. Ето защо аз не съм съгласна така с лека ръка да се игнорират доказателствени източници по делото, които по никакъв начин да не свързват поведение някакво на Г. Т. към извършваната дейност както в единия, така и в другия обект. Затова всичко което сме заявявали пред първостепенния съд , аз ви моля да приемете, че спрямо Т. не е налице това обосновано предположение, което го прави съпричастен към всяко едно от двете обвинения.

Отделно от това, така наречената опасност от извършване на престъпление намирам за хипотетична. Нито съдебното минало, нито семейно положение, нито поведение в деня, в който е разкрита тази нарко лаборатория показват, че Г. Т. няма намерение да се укрие. От една страна поведението му показва неговото незнание за извършваната там дейност, но очевидно показва, че той няма намерение да се укрива, нито да укрива доказателства. Забележете, че нито един от разпитаните свидетели живущи в района, работещи в района не споменава името на Т. като лице, което да е виждал там, което да посещава сградите, нито един свидетел. Голословни са твърденията от държавното обвинение, че тази дейност кипи от 2021 г. няма такива доказателства. Голословни са твърденията, че тъй като имали възможност за достъп точно те са извършителите. Обърнете внимание на оглед на иззетите камери, на констатирано лице, което след пожара или по време на пожара, което изнася чували, което управлява конкретен автомобил, кое е това лице, къде е? Категорично е, че не е нито един от двамата обвиняеми, защото те са били пред сградата да гасят пожара. Очевидно в случая има други лица и разследващите и прокуратурата трябва да се потрудят малко повече да ги разкрият с краен резултат и с крайна надежда от страна на защитата това да не се окаже поредния случай, в който собственик на имот или владеец да е поредния несправедливо обвинен като причастен към някаква пристъпна дейност на лица, които са се ползвали от тези имоти, от тези площи. По наша информация това е точно така. И двете лица нямат никакво отношение към тази марихуана, към съоръженията към нея и към дейността, която е кипяла. Моля за по-лека мярка за неотклонение, дори и „Домашен арест“.

Обв. Т. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от защитата ми.

А д в . В.: Уважаеми апелативни съдии, ще моля да ревизирате определението на първоинстанционния съд, с което по отношение на подзащитния ми А. К. Г. е взета най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража и да определите по-лека мярка.

Съображенията ми за това съм изложил в жалбата и съм изложил и пред първоинстанционния съд. Допълнително ще заявя, с оглед представените в днешното съдебно заседание доказателства, а именно два броя скици, тези скици са официални документи от Службата по Геодезия, Картография и Кадастър, а не нарисувани по делото една схемичка с химикал от държавното обвинение, от която не става ясно нищо.

От представената от защитата на Гев копие от кадастрална карта става ясно, че имотът, в който се намира горялата постройка, постройка №**, е с обща площ 21 дка. Черният контур не означава, че имотът има ограда, а граници на имота по кадастрална карта със съседните нейни имоти. Този имот е разграден, няма как някой да оказва контролиран достъп до този имот, в този имот има сгради от 10, 11, 9, 7, във всички сгради има над 20 фирми – наематели, ако подзащитният ми А. Г. е осигурявал контролиран достъп до имота, то значи че всички тези 20 фирми – наематели, част от тях държат тежка строителна техника в този двор, това означава, че всички те трябва да минат през двора на къщата му с всичката техника и моторни превозни средства, които използват, няма нищо такова. Това е един разграден двор с площ 21 дка, с множество постройки, много наематели, едната от постройките се запалва, какво по-логично от поведението на подзащитния ми след като вижда, че чисто житейски излиза да храни кокошките на баба си, вижда пушек, излиза от къщата му на пътя, влиза в разградения двор, започна да търси в колата си на ул. „В.Л.“, да търси пожарогасител. Свидетелят Д. го пита какво става, той казва, че търси пожарогасител, и ще се оправи. Той не знае, самото му заявяване, че там гори нещо, някаква гума, защото там има безброй гуми, там е страшно. Корпуси от ел. генератори, от всички снимки, които са направени е направено избирателно снимки само на горящото помещение именно, поради тази причина сме представили тези извадки от кадастъра, за да придобиете представа какво е горяло и къде се е намирало. Захранването е от един трафопост, от който са захранени всички сгради.

Разпитан представителят на ЕВН заявява - ние имаме опънат кабел до трафопоста, който поддържа, от трафопоста как ще бъдат захранвани всички отделни сгради, си е вътрешноведомствен въпрос. Всички тези сгради, представлявайки част от сградния фонд на обявеното в несъстоятелност и ликвидация държавно предприятие „Ц.“ АД са ел. захранени от преди години. Да се твърди от държавното обвинение, че е опънат някакъв незаконен кабел е меко казано, не кореспондира със събраните по делото доказателства.

На второ място, втората постройка няма как да бъде отбелязана на тази извадка. Представете си я 1100 дка поле, там се намира втората постройка. Ако някой може да оказва достъп контролиран на 1100 дка, ние държавната си граница не можем да опазим контролирано, а на 1100 дка как едно физическо лице ще осигури контролиран достъп за мен е загадка.

На последно място ще се спра на показанията на свидетеля Р. и то не в частност. Отправям упрек към държавното обвинение, за тях съществува задължение по чл. 107 ал. 3 НПК, те трябва да съберат доказателства както за, така и против обвинението. Какво заявява свидетелят - аз ползвам помещението. Доелектрифицирал съм помещението, казва от къде е закупувал материали, има намерена тетрадка там, в тетрадката съм отбелязал какви разходи правя и какви материали от къде съм купувал. Не знам кой е писал това в тетрадката, но самият свидетел е дал сравнителни образци от почерка си. Би следвало да се направят постъпки в тази насока да се назначи графологична или съдебно- почеркова експертиза, която да установи дали показанията в тази част на Р. са истина или са такива, които целят, както твърди обвинението, да обслужат тезата „че видите ли има подготвено лице, което да се предаде“. На кого му е хубаво да лежи в затвора или да се съгласи с лека ръка да се предаде ей така, вместо други лица. Това е житейски нелогична версия. Р. заявява, че пуши бяла „Карелия“, в изгорелия обект и съседния нему, който е неизгорял, обекти 12 и 13, има множество смачкани кутии от бяла „Карелия“ и много фасове на земята, как един фас някой не взе за изследване на микроследи – слюнка, ДНК. В едната стая са намерили 5 чифта дрехи, никой не е иззел тези дрехи за наличието на микроследи по тях, дали тези дрехи са на Р.. Много е удобно, когато има задържани две лица първоначално - спираме да работим относно изясняването на основен участник, който твърди, че си поема вината, няма смисъл да установяваме,

ние така или иначе имаме задържани лица. Дали тези лица са истинските лица, осъществявали тази престъпна дейност, дълбоко конспиративна, както е твърдяна от държавното обвинение. Това са съображенията ми, че подзащитният ми не следва да бъде задържан. Делото е в първоначална фаза на разследване, предстои доста работа по него и не виждам с какво, при определяне на по-лека мярка за неотклонение, подзащитният ми може да повлияе на доказателствата, които следва да бъдат събирани или да извърши др. престъпление, както заявиха колегите опасността от извършване на друго престъпление е чисто хипотетична. Подзащитният ми е над 40 години, до момента не е регистриран за каквато и да била криминална или друга противообществена проява. Не е осъждан, събраха се множество доказателства за грижите, които той полага за болната си майка и болната си баба. Пропуснах за свид. Р., ще се върна, много удобно се твърди, че от голямо разстояние, от С.б. контролирал дейността в тези обекти. Р. има постоянен адрес в П., как не се извади една справка за това. Той има приятелка в П., при която живее, все факти и обстоятелства, установяването на които се пропуска и те остават на заден ред, за да може да Ви се внуши - ето това са виновните лица, задръжте ги и нека те да стоят в ареста. Липсват процесуални предпоставки, че при определяне на по-лека мярка за неотклонение подзащитният ми ще се укрие, ще извърши друго престъпление, обстоятелства, които са кумулативно изискуеми от закона за вземане на най-тежката мярка за неотклонение.

Адв. Б.: Уважаеми апелативни съдии, считам, че на първо място не може да се направи извод за обосновано предположение подзащитният ми да е извършил престъпление. Тук следва да се посочи, че така представените от прокуратурата твърдения са силно преиначени и изобщо не кореспондират с представените по делото доказателства. В тази връзка основен аргумент и доказателство към съпричастност на доверителя ми се използват свидетелските показания на С.Д., като се твърди, че от тях се установявало нежелание на Г. да се извика пожарна и някакво суетене. Отново, въпреки, че колегата Р. цитира тези показания, искам да прочета, че той казва, че видял мъж да рови в П., че Д. го питал трябва ли му помощ, на което той казал, че нещо гори и ще се оправи. Никъде няма твърдения или казано от Г. да не викат пожарна, че знае какво има там. Няма никъде суетене или отказ да се викат пожарни. Това са едни думи сложени изцяло в докладните записки от

тези, които са ги извършили и от разследващите органи. Такова нежелание да се вика пожарна няма установено и не кореспондира очевидно с това, което е казал свидетелят. От погрешната пък представа на Г. какъв е обекта, който гори и неправилната му преценка, че сам може евентуално да го загаси с пожарогасител, който е търсил в колата, също не може да се направи обосновано предположение той да е знаел какво се намира в горящата сграда. Както беше посочено от колегата и видно от представеното копие от кадастралната карта за този огромен имот, вътре има 12 сгради. В тази връзка не знам той имал ли е представа коя от тези сгради гори, а камо ли какво е имало вътре.

На следващо място искам да обърна внимание на съда и на другото копие от кадастралната карта на съседния имот, в който са стопанските постройки, а именно къщата, която навсякъде се твърди, че е на А. Г.. Видно от представената карта, тази къща е съсобствена на 7 физически лица. Видно от представения снимков материал и ако съдът си направи труда да отиде на оглед, за да се запознае, ще види, че тази къща е оградена с ограда. Достъпът до имота, както неправилно е приел първоинстанционният съд, до този имот, където са стопанските постройки, той не минава през имота на доверителя ми. Затова да се приема, че Г. контролирал достъпа на трети лица и как ли не да се мъчи да се преиначи, че този достъп минава пред къщата, това не отговаря на обективните данни и доказателства.

Връщам се на скицата с 12 сгради, където е стопанската постройка. Това са тези две съседни сгради. Къщата на Г. е с ограда. Това тук е път /показва път на картата/, по който освен към тези 12 сгради се ходи и към едни огромни ниви, в които има държавни институции, аквакултури, т.е. през този вход имат достъп неограничен брой лица. Твърдението и другият основен мотив, освен това, че видиш ли някой искал да помогне за горящата сграда, да се твърди, че доверителят ми е съпричастен, това е, че той имал достъп до имота и го е контролирал. Искам да обърна внимание на съда, че дори прокуратурата в първа инстанция на стр. 6 от протокола на проведеното съдебно заседание прокурорът твърди, че обектът на стопанския двор има отделен вход, който се заключава с катинар. Никъде не е спорно и не се твърди този вход да е през имота на доверителя ми. Твърденията за този вход с катинар изцяло съответстват и на показанията на свидетеля Е. Р., който също

твърди, че е влизал от вход с катинар. Никъде няма твърдение, че това отново изцяло сложено в делото по твърдения на прокуратурата, че през имота на Г. е този вход и се минава от там. Това не съответства на представените доказателства и на обективната истина. Да се твърди в тази връзка, че Г. контролира достъпа, защото просто е съсед на даден имот, не само не съответства на доказателствата, а е и житейски нелогично. В крайна сметка това са единствените, дори не мога да ги нарека доказателства, а единствено данни, по които се съди за някаква съпричастност на Г. към извършването. Доколкото ми е известно, не е незаконно да си живееш в съседен имот, не е незаконно и като видиш пожар да направиш опит и да имаш желание да помогнеш. Това не може да се достатъчни доказателства едно лице да бъде задържано, и то с най-тежката мярка за неотклонение. По отношение подзащитния ми Г. правилно казаха колегите ми, че няма свидетели, които да са виждали Г. да ходи в този стопански двор и в тази конкретна сграда. За това, че има достъп ви казах, че който отиде има достъп. Това ли е голямото доказателство, което вади прокуратурата? Става въпрос за най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража. Тук не трябва само на някакви догадки и твърдения да оставяме хора в ареста, а трябва да има реални доказателства, а такива други доказателства по отношение на Г. няма, освен свидетеля, който вече многократно цитирахме какво е казал. В тази връзка на първо място не считам, че е налице изискуемото предположение по чл. 63 от НПК.

Не е налице и втората предпоставка на процесуалната норма, което всъщност единствено е правилно прието от първоинстанционния съд. В мотивите си съдът е приел, че действително няма опасност подзащитният ми, а и другият обвиняем Т. да се укрият.

Неправилно обаче първоинстанционният съд е приел, че има реална опасност подзащитният ми Г. да извърши друго престъпление. Тук законът говори за реална опасност, а не за хипотетична такава. На първо място, видно от данните по делото, става въпрос за две неосъждани лица. Няма никакви криминални прояви, нито доказателства да са свързани с криминалния контингент. На следващо място, в първоинстанционното производство са представени редица доказателства за това, че доверителят ми Г. е трудово ангажиран. Още от 2016 г. развива дейност като земеделски стопанин и се

занимава с отглеждане на пчелни семейства, като видно от справките, представени от ДФ З., тази дейност се извършва без прекъсване, което говори за неговата социална и трудова ангажираност на работещ човек. Не на последно място, бяха представени документи, свързани със здравословното и личното състояние на майката на доверителя ми Д. Г.а, която е разведена, чийто друг син е починал и няма други близки роднини, които да полагат грижи за нея. Представено е ЕР на ТЕЛК, от което е видно, че тя страда от заболявания. Тук следва да се подчертае, че тя е с наднормено тегло, трудно подвижна и от представените доказателства се установява, че само и единствено живият ѝ син Г. полага грижи за нея. Представени са доказателства и по отношение на бабата на доверителя ми М. Г.а, която скоро остана вдовица. От края на 2023 г. е представен смъртен акт на дядото на обвиняемия, който носи същите имена - А. К. Г., за който всъщност всички разпитани свидетели по делото твърдят, че живеел и се е грижил за тази къща. Преди смъртта на дядото на доверителя му именно той е полагала грижи и за жена си. След неговата смърт обаче се налага внукът Г. да поеме грижите за баба си вместо починалия му дядо. Затова също са представени над 10 епикризи, видно от които баба му има заболявания. Същата е намерена дори в къщата от разследващите органи. Не е спорно, че тя живее в този имот заедно с внука си, който ѝ помага. Искам да обърна внимание на съда, че въпреки, че къщата се води в границите на П., до нея няма пряк градски транспорт и ако не е човек с кола, който да може да помогне на М. с покупки и други работи, тя сама не може да се справя. С оглед на това и всички други аргументи, изложени от колегите, аз считам, че необосновано спрямо А. Г. е взета мярка за неотклонение задържане под стража. Считам, че същата следва да бъде отменена и изобщо да не бъде вземана мярка, доколкото няма никакви доказателства за съпричастност към извършваната дейност.

Ако все пак съдът реши, че трябва да се обезпечи по някакъв начин разследването, то считам, че една по-лека мярка за неотклонение като Парична гаранция би била напълно достатъчна за целите на наказателното производство, защото нито има опасност обвиняемите да се укрият, а още по-малко има опасност да извършат друго престъпление, при положение, че дори не е доказано и едно такова да има извършено по делото. В тази връзка искам да обърна внимание, че това са неосъждани лица. За никакви доказани престъпления, които двамата обвиняеми да са извършили, не може да се

говори.

Обв. Г. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от защитниците ми и няма какво да добавя.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ.

Обв. Т.: Моля, ако може, мярката ми да се промени в по-лека.

Обв. Г.: Също моля да се промени мярката ми в по-лека.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частни жалби на защитниците на Г. С. Т. и А. К. Г., обвиняеми по досъдебно производство №**/2024г. по описа на отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР гр.П., срещу протоколно определение № 360/29.02.2024г. на Окръжен съд гр.П., постановено по ЧНД № 539/2024г. по описа на същия съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемите.

В жалбите се излагат доводи, че не са налице кумулативните основания за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемите Т. и Г.. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и вземане на по-лека мярка за неотклонение спрямо последните.

В съдебно заседание защитниците на обвиняемите поддържат жалбите и изложените в тях съображения, като излагат и допълнителни.

Обвиняемите Т. и Г. се присъединяват към казаното от техните защитници и искат да им се наложи по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.П. изразява становище, че жалбите се неоснователни, а атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в жалбите и заявеното от страните, намира за

установено следното:

Частните жалби са процесуално допустими, тъй като са подадени в срок от надлежни страни в процеса. Разгледани по същество са неоснователни.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.П. е приел, че в случая са налице основанията, визирани в чл.63 от НПК, за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемите Т. и Г..

Този извод се споделя изцяло от въззивния съд.

Правилно първоинстанционният съд е счел, че от събраните доказателства по делото може да се направи обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите към деянията по чл.354в, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 от НК, с предмет 852 бр. растения от рода на конопа /марихуана/, и чл.354а, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 от НК, с предмет 1943,68 гр. марихуана, за които всеки един от тях е привлечен към наказателна отговорност. В подкрепа на този извод са събраните гласни, писмени и веществени доказателства.

На следващо място, касае се за умишлени престъпления, за които се предвижда наказание лишаване от свобода, съответно от две до пет години и от две до осем години, както и глоба, като второто е и тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК.

Като се вземат предвид обстоятелствата, при които е осъществена вменената дейтелност, нейният предмет, като вид, количество, характерът на засегнатите обществени отношения, че се касае за съучастие, въззивният съд също намира, че съществува реална опасност обвиняемите

Т. и Г. да извършат престъпление.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че не е налице такава да се укриват.

Доводите на защитата за чисто съдебно минало, постоянен адрес, трудова ангажираност, семейно положение не водят до оборване на горните изводи.

На тях не се противопоставят и ангажираните доказателства за здравословния статус на близки на обвиняемите. От тях не може да се заключи, че визираните техни близки се нуждаят от постоянните им грижи.

Те имат и други родственици, които биха се погрижили за тях при необходимост. В случая общественият интерес има приоритет над личния.

Няма данни здравословното състояние на обвиняемите Т. и Г. да е пречка да пребивават в пенитенциарно заведение. При възникване на здравословни проблеми, ще им бъде оказана необходимата медицинска помощ съгласно ЗИНЗС и ППЗИНЗС.

С оглед фазата, на която се намира разследването, степента на обществена опасност на деянията и дейците, настоящата инстанция намира, че целите визирани в чл.57 от НПК ще се постигнат само с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Те не биха се постигнали с по-лека, каквото е становището на защитниците на обвиняемите Т. и Г..

Поради изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.П. е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди, а жалбите, като неоснователни, да се оставят без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 360/29.02.2024г. на Окръжен съд гр.П., постановено по ЧНД № 539/2024г. по описа на същия съд, с което спрямо **Г. С. Т.**, ЕГН *****, и **А. К. Г.**, ЕГН *****, обвиняеми по досъдебно производство №**/2024г. по описа на отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР гр.П., е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 12.03 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____